

ke demokratiet og ikke ved at undergrave demokratiet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Lige en korrektion. Jeg har ikke sagt et ord om, at demokratiet var truet. Jeg har sagt, at retsordenen er truet. Og det er jo noget helt andet.

Jeg synes egentlig, den misforståelse forekommer måske at være lidt karakteristisk for nutidige jurister, der har det med at identificere demokratiet med retsordenen. Retsordenen er jo noget langt ældre og i og for sig mere fundamentalt end demokratiet, man kan måske sige: grundlæggende for demokratiet.

Og det er ikke demokratiet, det er ikke os, der sidder her i Folketinget, der er truet af rockerbander. Men i det øjeblik, at bare et eneste vidne trues eller tæves til at holde mund, så er hele retsordenen truet på livet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg mener ikke, vi har tiden og stedet her til at tage en lang retsfilosofisk og retshistorisk debat. Jeg mener, at retsordenen er en væsentlig del af demokratiet, og at demokrati og retsorden har hængt sammen i Danmark igennem mange, mange, mange hundrede år, og at det danske demokrati har lige så gamle rødder som den danske retsorden. Jeg mener, det er en væsentlig del af det.

Så vil jeg sige, at når jeg taler om, at det danske demokrati kunne være truet af nogle ting, så taler jeg altså ikke om, hvorvidt de danske folketingsmedlemmer personligt er truet, men om selve grundlaget for det demokratiske samfund og for retsstaten er truet. Og jeg synes, det er et stort problem, hvis der er vidner, der bliver truet, eller som føler sig truet. Men jeg mener ikke, at det, at der er nogle vidner, der bliver truet eller føler sig truet, er det samme, som at hele retsordenen, hele retsstaten er truet.

Det er altså en helt anden problemstørrelse, vi taler om, hvis retsordenen og retsstaten skulle være truet. Jeg mener, at der er mange, gode muligheder for at prøve at beskytte vidner og for at gøre noget for, at folk ikke skal føle sig truet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede, vil jeg oplæse nogle få linjer, vi har formuleret i et papir for et års tid siden, og det skal være Kristeligt Folkepartis melding.

Overskriften er, at domstolene i ganske særlige tilfælde skal kunne tillade, at der anvendes anonyme vidner. Det skal være en betingelse for hemmeligholdelse af vidnets identitet, at det må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvaret, og at afgørende hensyn til vidnet gør hemmeligholdelse påkrævet. Et anonymt vidnes forklaring må ikke hemmeligholdes for den tiltalte. Forsvareren skal først have ret til at overvære vidnets forklaring og stille spørgsmål til vidnet.

Vi vil på den baggrund se positivt på forslaget, men synes, at det er svært stof, og det vidner debatten jo her til fulde om.

Kl. 21.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er lige før, jeg kunne føle mig fristet til at gøre hr. Ole M. Niensens ord til mine egne, når man ser på tidspunktet for debatten og på den efterfølgende dagsorden, der foreligger her i salen, for jeg er faktisk meget glad for den afsluttende tone i debatten, som Kristeligt Folkepartis ordfører faktisk lagde op til.

Jeg vil gerne understrege, at for regeringen er det her lovforslag udarbejdet netop for at finde en balance, en meget, meget, meget vanskelig balance mellem på den ene side hensynet til retssikkerheden for den person, der står tiltalt for en forbrydelse, og på den anden side hensynet til en vidnebeskyttelse, der gør, at vidner, der føler sig truet, vidner, der føler, at deres liv, deres families liv eller andet er truet, vil vidne, så det ikke medfører, at retfærdigheden ikke sker fyldest i vores retsvæsen.

Det er en meget, meget, meget vanskelig balance, men regeringen har fundet det rigtigt og også nødvendigt, at der blev den her mulighed for forbedret vidnebeskyttelse, og det er ganske korrekt, at det er retten, der foretager en vurdering. Det er også korrekt, at vi har at gøre med såkaldte tilfældighedsvidner. Det vil sige, at det ikke er en nær bekendt til den person, der står tiltalt, en person, som måske er involveret i miljøet, vi først og fremmest sigter til med det her lovforslag, nej, det er tilfældighedsvidner. Det er først og fremmest i tilfælde af organiseret kriminalitet og bandekriminalitet, at det her lovforslag kan finde anvendelse.